

- 1) w przypadku choroby zakaźnej;
- 2) w razie potrzeby zabiegu lekarskiego, którego wykonanie w domu chorego powoduje wyższe koszty, aniżeli koszty leczenia w szpitalu;
- 3) o ile chory nie posiada w domu należytej opieki;
- 4) w przypadkach, kiedy opieka szpitalna jest niezbędnie potrzebna.

W przypadku nagłym chory może być umieszczony w szpitalu bez karty skierowania, którą jednak należy doręczyć zarządowi szpitala w ciągu tygodnia. Konieczność umieszczenia w tym przypadku chorego stwierdza właściwy lekarz powiatowy na podstawie aktów szpitalnych.

§ 9. Leczenie szpitalne, określone w § 7 ust. 1, może trwać co do funkcjonariuszów państwowych, wymienionych w § 1 ust. 1 p. 1 — 5), najdłużej pół roku, co do członków ich rodzin — najdłużej trzy miesiące w ciągu roku kalendarzowego.

§ 10. Pomocy położniczej udziela się w mieszkaniu położnicy, bądź w zakładach leczniczych, wymienionych w § 7.

Pomocy położniczej w mieszkaniu udziela położna umówiona, opłacana przez Skarb Państwa; po- zatem położnicy przysługuje zwrot udowodnionych wydatków, związanych z porodem (niezbędne leki, środki opatrunkowe i t. p.) do wysokości, nieprzekraczającej 25% przeciętnej opłaty dziennej, określonej w § 7 — za dni 10.

W razie niemożności udzielenia pomocy położniczej przez położną umówioną, Skarb Państwa zwraca udowodnione wydatki, związane z porodem, odby- tym w mieszkaniu położnicy (niezbędne leki, środki opatrunkowe i t. p.) do wysokości, nieprzekraczają- cej 75% przeciętnej opłaty dziennej, określonej w § 7 — za przeciąg dni 10.

W razie odbycia porodu w zakładzie leczniczym mają analogiczne zastosowanie przepisy, podane w § 7 o leczeniu szpitalnym.

§ 11. Zezwolenia na korzystanie z kąpieli lub zabiegów balneoterapeutycznych za pół ceny w pań- stwowych zakładach zdrojowych będą udzielane przez zarząd zakładu zdrojowego na podstawie zaświadcze- nia lekarza powiatowego, stwierdzającego koniecz- ność kąpieli, względnie zabiegów, oraz ich liczbę.

§ 12. Koszty leków i środków opatrunkowych pokrywa Skarb Państwa jedynie w przypadku, gdy są zużyte przez lekarzy umówionych w przychodniach i gabinetach lekarskich.

§ 13. Poza świadczeniami, wymienionymi w po- przednich paragrafach, funkcjonariusze państwowi i członkowie ich rodzin korzystać mogą, za zwrotem kosztów, z zakładów i urzędzeń, które ewentualnie zostaną zorganizowane przez Ministerstwo Spraw We- wnętrzych na zasadach samowystarczalności, względ- nie korzystać z taryf ulgowych w zakładach leczni- czych specjalnych, subwencjonowanych przez Mini- sterstwo Spraw Wewnętrznych, z którymi zawarte zo- staną specjalne umowy.

§ 14. Koszty przejazdu lekarzy do obłożnie chorego (w obie strony) oraz koszt przewiezienia ob- łożnie chorego do lekarza lub szpitala (w jedną stro- nę) pokrywa Skarb Państwa.

Za przewiezienie obłożnie chorego pozamiejsco- wego do lekarza lub szpitala koszty podwoły będą opłacane względnie zwracane w wysokości, nieprze- kraczającej 50 groszy za przejechany kilometr. O ile podróż odbyła się koleją, będą zwrócone koszty bi- letu tej klasy, która przysługuje mu przy przesiedle- niu służbowym. Koszty podróży lekarza zwracane będą stosownie do umowy.

§ 15. Opłaty, przewidziane w §§ 4, 6, 7 i 13, oraz ograniczenie czasu leczenia w zakładach leczni- czych, przewidziane w § 9, nie mają zastosowania, gdy pomoc lekarska następuje wskutek nieszczęśliwego wypadku, doznanego przez funkcjonariusza państwo- wego w czasie i wskutek pełnienia służby.

§ 16. Jeżeli zostanie stwierdzone, że wezwa- nie lekarza do chorego było nieuzasadnione, dany funkcjonariusz obowiązany będzie zapłacić honora- rjum lekarza w wysokości, przyjętej zasadniczo dla lekarzy miejscowych, jako też inne koszty, z wizytą lekarską związane.

§ 17. Państwowa pomoc lekarska, unormowa- na niniejszym rozporządzeniem, jest zorganizowana je- dynie w granicach Państwa Polskiego, a na obszarze Wolnego Miasta Gdańska przysługuje osobom, wy- mienionym w § 1, jedynie w przypadku, gdy pełnią one służbę względnie mieszkają na obszarze tego miasta.

§ 18. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w ży- cie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporzą- dzenie Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1926 r. o państwowej pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów, ich rodzin oraz emerytów (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 555).

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

255.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW.

z dnia 22 marca 1932 r.

o statystyce produkcji rolnej.

Na podstawie art. 2, 3 i 5 ustawy z dnia 21 paź- dziernika 1919 r. o organizacji statystyki administra- cyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 464) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 1 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 436) zarządza się co następuje:

§ 1. Zarządy gmin wiejskich i miejskich co rok w określonych przez instrukcję terminach

a) ustalają ogólnie dla każdej gminy powierzchnię zasianą poszczególnymi ziemiopłodami i plony, oraz

b) przeprowadzają w poszczególnych gospodarstwach spis zwierząt gospodarskich.

Zestawienia zebranych danych zarządy gmin przesyłają do powiatowych władz administracji ogólnej, które po sprawdzeniu skierowują je do Głównego Urzędu Statystycznego w sposób i w terminach, określonych przez instrukcję. Miasto st. Warszawa i miasta, stanowiące powiaty miejskie dla celów administracji ogólnej, przesyłają zestawienia bezpośrednio do Głównego Urzędu Statystycznego.

Raz na pięć lat w terminie i według metod ustalonych w instrukcji zarządy gmin wiejskich i miejskich przeprowadzają szczegółowy spis użytków rolnych. Pierwszy spis użytków rolnych odbędzie się w 1936 roku.

§ 2. Ustalanie powierzchni zasianej jest dokonywane przez zarządy gmin na podstawie indywidualnych danych dla gospodarstw z obszarem powyżej 50 ha i na podstawie szacowań przez specjalne komisje dla gospodarstw z obszarem poniżej 50 ha. Plony ustalają komisje szacunkowe. Komisje powoływane zostają do życia przez zarządy gmin. Skład osobowy tychże komisji oraz tryb ich urzędowania określone zostaną instrukcją.

§ 3. Osoby fizyczne i prawne, produkujące plody rolne oraz posiadające zwierzęta gospodarskie objęte dochodzeniem statystycznym, są obowiązane na żądanie zarządów gmin wiejskich i miejskich do udzielania tym zarządom szczegółowych i zgodnych z prawdą wyjaśnień, niezbędnych do wykonania przez zarządy gmin postanowień § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Winni wykroczenia przeciw przepisom, zawartym w § 3 ulegną karze grzywny w wysokości do 500 zł, a w razie niemożności uiszczenia grzywny, karze aresztu do jednego miesiąca. W razie powtórnego wykroczenia grzywna może być wymierzona w wysokości podwójnej. Kary te wymierza powiatowa władza administracji ogólnej.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia, w szczególności wydanie instrukcji przewidzianych w § 1 i 2, porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 marca 1928 r. o statystyce produkcji rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 276).

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Rolnictwa: *Sew. Ludkiewicz*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

256.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 marca 1932 r.

o zmianie granic gminy wiejskiej Katarzynin i obszaru dworskiego Wyskoć w powiecie kościańskim, województwie poznańskim.

Na podstawie art. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Z obszaru dworskiego Wyskoć w powiecie kościańskim, województwie poznańskim wyłącza się parcele katastralne karta 2 Nr. $\frac{244}{43}$, $\frac{248}{43}$, $\frac{250}{43}$, $\frac{254}{43}$, $\frac{257}{43}$, $\frac{259}{43}$, $\frac{262}{43}$, $\frac{267}{43}$, $\frac{268}{43}$, $\frac{243}{43}$, $\frac{269}{5}$, $\frac{249}{43}$, $\frac{263}{5}$, $\frac{281}{5}$, $\frac{273}{6}$, $\frac{278}{5}$, $\frac{279}{5}$ i $\frac{280}{5}$ o łącznej powierzchni 16,54 ha i włącza się je do gminy wiejskiej Katarzynin w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Z gminy wiejskiej Katarzynin w powiecie kościańskim, województwie poznańskim wyłącza się parcele katastralne karta 1 Nr. $\frac{113}{55}$, $\frac{116}{55}$, $\frac{120}{55}$, $\frac{122}{55}$, $\frac{126}{55}$, $\frac{114}{55}$, $\frac{117}{55}$, $\frac{123}{55}$, $\frac{124}{55}$, $\frac{127}{55}$, $\frac{81}{63}$, $\frac{83}{63}$, $\frac{88}{63}$, $\frac{90}{63}$, $\frac{92}{63}$, $\frac{94}{63}$, $\frac{96}{63}$, $\frac{99}{63}$, $\frac{101}{63}$, $\frac{105}{63}$, $\frac{107}{63}$, $\frac{110}{63}$, $\frac{82}{63}$, $\frac{89}{63}$, $\frac{93}{63}$, $\frac{100}{63}$ i $\frac{106}{63}$ o łącznej powierzchni 0,15,90 ha i włącza się je do obszaru dworskiego Wyskoć w tymże powiecie i województwie.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

257.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 marca 1932 r.

o zniesieniu obszaru dworskiego Wróżew w powiecie krotoszyńskim, województwie poznańskim.

Na podstawie art. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Obszar dworski Wróżew w powiecie krotoszyńskim, województwie poznańskim znosi się,